

1 חוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ם-1980

1. ביטול שבועה

עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, אין משביעים אותו, על אף האמור בכל דין אחר.

2. אזהרת עד

(תיקון התשמ"ד)

עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, מזהירים אותו תחילה, בלשון המובנת לו, כי עליו להעיד את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. העד ישיב כי הבין את האזהרה וכי הוא מתחייב לעשות כן.

3. אזהרה במקום שבועה

מקום שחוק מתיר או מחייב כי דבר פלוני ייעשה בשבועה, ייעשה הדבר באזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2, בשינויים המחוייבים לפי הענין; מי שמוסמך על פי אותו חוק להשביע, יהא מוסמך להזהיר כאמור.

4. דין אזהרה

(תיקון התשמ"ד)

דין אזהרה לפי חוק זה כדין שבועה לענין חוק העונשין, התשל"ז-1977 ולענין חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

5. השבעה על פי החלטת בית-המשפט

היה לבית-המשפט יסוד להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל דין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב; החליט בית המשפט להשביעו, יהא לשון השבועה כך: "אני נשבע באלוהים, כי עדותי בבית משפט זה היא עדות אמת, האמת כולה, והאמת בלבד".

6. שבועה מרצון על ראייה יוצאת חוץ

(תיקון התשמ"ד)

חוק זה אינו בא למנוע השבעתו של אדם לענין עדות או תצהיר אם הסכים במפורש להשבעה ואם העדות או התצהיר בשבועה דרושים לשימוש בהם בחוץ לארץ.

מנחם בגין

שמואל תמיר

ראש

הממשלה

שר
המשפטים
יצחק נבון

נשיא
המדינה

[1] ס"ח 982, התש"ם (8.8.1980), עמ' 202.
תיקון: ס"ח 1105, התשמ"ד (9.2.1984), עמ' 53.

//